iusserit. Cuius reia poena in humiliores capite, in honestiores insulae deportationed 801 ex. vel coherceature. Lege Iulia decretum est: ut pro violentia dampnetur quicumque iudex appellantem, ut ad principis praesentiam ducatur, ingenuum hominem vel civem Romanum factum torserit, occiderit vel occidi iusserit vel in vinculis publicis adstrinxerit vel flagellis ceciderit aut dampnare praesumpserit. Pro qua re humiliores personae capite puniuntur, honestiores in insulam relegantur. Legitur in Orosio libro VII. de Alarico rege, qui Romam obsedit, inrupit, vastavit quali intentione locis sanctis idem paganus rex parcere iussit; ut eadem verba ponamus, quae idem historicus vir posuit, qui post congruam rerum gestarum seriem litteris subiunxit:

'Adest Alaricus, trepidam Romam obsidet, turbatamque inrumpit, dato tamen praecepto prius, ut si qui in sancta loca, praecipueque in sanctorum apostolorum Petri et Pauli basilicas confugissent, hos inprimis inviolatos securosque sese sinerent. Et quo honore vasa sancta reportare iussisset inventa ad ecclesias, ibi, qui scire desiderat, legere poterit.

Si quis haec, quae posuimus, canonum et legum testimonia minores esse auctoritates aestimet, legat ipsius Domini de fugitivorum civitatibus praecepta; et intellegat divinitus esse statutum, ut rei et peccatores, domino Deo demandante, loca defensationis debuissent habere, ubi protegerentur a persequentium insidiis.

Necnon et ipsam Romam aliasque per mundum civitates asylum statuisse ad reorum defensationem legitur; ut per illius loci vel templi, qui apud eos sanctus habebatur, [reverentiam g], severa legum cautio mitigaretur. An fas est apud christianos minoris esse honoris ecclesiam Christi quam templum Iovis apud paganos; vel beate Mariae genetricis Dei domum quam impie Iunonis asylum inferioris venerationis haberi? Aut ipse beatus Martinus, verus Dei cultor, in christiano imperio minus venerati fas est, quam Scolapius falsator in paganorum potestate habuit?

Haec siquidem omnia si domino meo David imperatorih christianissimo eti omni honore Dei devotissimo legantur vel verbis pacificis dicantur, scio sanctissimum illius animum et pietate plenissimum et in custodia mandatorum Dei cautissimum, quik nullis poterit muneribus de via veritatis averti, qui omnia ita decernit et diiudicati, sicut domino deo Iesu Christo placuerit et sanctis eius; et sibi erit merces perpetua in aeterna beatitudine et filiis suis benedictio sempiterna.

Ecce sanctorumo censura canonum, ecce legalium scita litterarum firmissime honoremo ecclesiarum Christi in patrociniis fugitivorum conservari iubent. Nunquam credimus, ut christianissimus et serenissimus imperator domnus Carolus augustus aliter praecipiat, nisi ut sanctorum censurae acanonum et legaliumo edicta litterarum se habent et ut antecessores sui statuerunt. Nec sanctae Dei ecclesiae honor nec sui magni nominis reverentia et timor minor debet esse in regno excellentissimo et imperio potentissimo vel in aliqua dignitate et honore minui, sed semper augeri ad

a) cui re S 1. b) poene S 1. c) capita P. d) deportione P. e) cohercitur S 1. violentiam publica S 1 pro pro violentia. s) damnetur S 1. h) praesentia P. i) publ. vinc. adstrincxerit S 1. k) ponuntur P. 1) insula P. m) religantur P, S 1. n) ponimus P. o) om. S 1. P) om. S 1. q) subiunexit S 1. r) quis P. ⁸) precipue P. t) basilicae P. u) confugisset P. v) securos P. w) ubiq; corr. in illi qui P. x) potuerat S 1. y) om. P. z) canonem P. canonibus vel lege Romana S 1 pro canon. et leg. b) minoris esse auctoritatis S 1. c) praecepti P. 45 d) defendationis P; defensionis S 1. e) debuisset S 1. f) protegentur P. g) reverentiam suppl. Watt. i) in add. P*. k) cui P*. h) imperatore P. deiudicat P*. m) mercis P. n) sic. tarum P. P) honore P. q) censura P. r) hic desinit P; quae secuntur habet P* tantum. ⁸) edita P^* . t) excelent. P*.

¹⁾ Lex Rom. Visig., Pauli sentent. L. V tit. 28, 1 sententia; ed. Haenel p. 438. 2) Lex Rom. Visig.,

Pauli sent. L. V. tit. 28, 2 interpretatio; ed. Haenel l. l. 3) Orosii adv. paganos hist. L. VII c. 39. 4) id est

Aesculapius, cf. Poet. Carol. I, 410 VIII v. 6, ubi Scolaphius Apollinis filius vocatur.